

॥४४॥ यदासुरमखं प्रादुश्वकार तदाससर्जैत्यन्वयः ॥ ४५ ॥ ततोऽस्त्रस्यप्रत्यखं पावकमिति तत्ससर्जैत्याह ॥ पावकमिति ॥ ४६ ॥ ततोऽखिलज्योतिर्गणमुखबाणोत्पत्तिरित्याह ॥ अग्निदीप्तमुखानिति ॥ ४७ ॥ विद्युज्जिह्वोपमान् विद्युदर्चिःसदृशान् ॥ कालाजिह्वास्तथार्चिष इति हलायुधः ॥ ४८ ॥ विलयंजग्मुस्तथापि सहस्रशोवानरान्जघुः

शरान्खरमुखांश्चान्यान्यन्वराहमुखसंश्रितान् ॥ श्वानकुक्कुटवक्रांश्चमकराशीविषाननान् ॥ ४४ ॥ एतांश्चान्यांश्चमायाभिःससर्जनिशि तांछरान् ॥ रामं प्रतिमहातेजाः क्रुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥ ४५ ॥ आसुरेण समाविष्टः सोऽखेण रघुपुंगवः ॥ ससर्जाखं महोत्साहं पावकं पावकोपमः ॥ ४६ ॥ अग्निदीप्तमुखान्बाणांस्तत्रसूर्यमुखानपि ॥ ग्रहनक्षत्रवर्णांश्चमहोल्कामुखसंस्थितान् ॥ ४७ ॥ विद्युज्जिह्वोपमांश्चापि ससर्जविविधांछरान् ॥ तेरावणशराघोराघवाखसमाहताः ॥ ४८ ॥ विलयंजग्मुराकाशे जघ्नुश्चैव सहस्रशः ॥ तदखं निहतं दृष्ट्वा रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ ४९ ॥ दृष्टानेदुस्ततः सर्वे कपयः कामरूपिणः ॥ सुग्रीवाभिमुखावीराः संपरिक्षिप्य राघवं ॥ ५० ॥ ततस्तदखं विनिहत्य राघवः प्रसद्यतद्रावणबाहुनिःसृतं ॥ मुदान्वितो दाशरथिर्महात्मा विनेदुरुच्चैर्मुदिताः कपीश्वराः ॥ ५१ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० यु० शततमः सर्गः ॥ १०० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तस्मिन्प्रतिहते खेतुरावणो राक्षसाधिपः ॥ क्रोधं च द्विगुणं च क्रेक्रोधाच्चाखमनंतरं ॥ १ ॥ मयेन विहितं रौद्रमन्यदखं महाद्युतिः ॥ उत्सृष्टुं रावणो भीमं राघवाय प्रचक्रमे ॥ २ ॥ ततः शूलानि निश्चेरुर्गदाश्च मुसलानि च ॥ कार्मुकाद्दीप्यमानानि वज्रसाराणि सर्वशः ॥ ३ ॥ मुद्राः कूटपांशाश्च दीपाश्चाशनयस्तथा ॥ निष्पेतुर्विविधास्तीक्ष्णावाता इव युगक्षये ॥ ४ ॥ तदखं राघवः श्रीमानुत्तमाखविदांवरः ॥ जघान परमाखेण गांधर्वेण महाद्युतिः ॥ ५ ॥ तस्मिन्प्रतिहते खेतुराघवेण महात्मना ॥ रावणः क्रोधताम्राक्षः सौरमखमुदीरयत् ॥ ६ ॥ ॥ ४९ ॥ संपरिक्षिप्य परिवार्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ क० ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीरामाभिरामे रा० वा० यु० शततमः सर्गः ॥ १०० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तस्मिन्प्रतिहते इति ॥ क्रोधाच्चाखमनंतरं चक्रे इति शेषः ॥ १ ॥ तत्किमखंतत्राह ॥ मयेनेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥